

Ane Kirkensgaards kommentar i Sygeplejersken nr. 16/2006.

"Man må sige, at der er tryk på billedsproget, når Hanne Bille skal argumentere imod Sundhedsstyrelsens ammepolitik: "flossede brystvorter," "malker blodig mælk ud," "trække pinen ud" og "tie ihjel."

Og hendes mission er da også forståelig i den udstrækning, den handler om, at kvinder - som af forskellige grunde ikke kan få gang i amningen - ikke skal føle sig som dårlige mødre. For, som Hanne Bille selv skriver, så sidder det gode moderskab ganske rigtigt ikke bare i brysterne. Men derfra og til at sige, at det er lige så godt at give flaske, er der dog et spring.

Så vidt denne læser kan bedømme, er denne debat blot endnu et eksempel på, hvordan et forsøg på at beskytte en minoritetsgruppe mod at føle mindreværd medfører et skred i værdierne, således at den næstbedste løsning pludselig over for målgruppen promoveres som lige så god som den bedste. Med det til følge, at flere mødre end nødvendigt dropper amningen.

Altså et eksempel på, at en positiv bestræbelse mod ligeværd medfører, at det ringere alternativ promoveres stærkere end det bedste. Mødre, der giver flaske, er ikke dårligere mødre, men det er et faktum, at børn, der ammes, får en bedre start på livet end flaskebørn, både hvad angår overvægt, allergi og meget andet.

Derfor kan det overraske, at debatten føres så kontant og målrettet, som eksemplet Hanne Bille viser. Men den billedrige retorik er måske blot tegn på, at der er andet og mere på spil?

Det kræver jo ro og nærvær at amme, så måske har Hanne Bille også en politisk målsætning om, at det er bedst at give flaske, fordi hun synes, kvinder skal befinde sig på arbejdsmarkedet og ikke i hjemmet. Og allerhelst dagen efter, at de har født.

Men her overfortolker jeg måske Hanne Billes propagandistiske retorik?

Ane Kirkensgaard er sygeplejestuderende ved Frederiksborg Amts Sygeplejeskole.

Amning er ikke kun for husmødre!

Af Rikke Sternberg (Journalist og mor til to)

Det at give sit barn næring er et af de mest følelsesladede emner for mødre og er nok årsag til at nuancerne ryger. Sygeplejestuderende Ane Kirkensgaard tror at man har en skjult politisk dagsorden når man kritiserer den danske ammepolitik. "Det kræver jo ro og nærvær at amme, så måske har Hanne Bille også en politisk målsætning om, at det er bedst at give flaske, fordi hun synes, kvinder skal befinde sig på arbejdsmarkedet og ikke i hjemmet.

Amning kan åbenbart kun foregå i den "ro og nærvær", som et hjemmegående liv er lig med? Så må mine egne og en del veninders erfaringer altså være helt usædvanlige: Min førstefødte blev passet i

dagtimerne af andre end mig fra hun var ni måneder, men næsten fuld-ammet de første syv-otte måneder og del-ammet indtil efter hun var fyldt to år. Erhvervsarbejde og amning er altså ikke uforlignelige størrelser, og "bevidstløs" amning er mindst lige så mulig som "nærværende amning"-natteamningen foregår jo delvis søvne.

Jeg undrer mig over den absolutisme, der præger ammedebatten. Bivirkningerne er eksempelvis den, at folk ligestiller amning og det hjemmegående liv og at amning bliver et argument mod at far tager barsel i forlængelse af mor.

Samtidig er tidsvinduet for "korrekt amning" utrolig stramt. Mens man bliver uglest, hvis man ikke ammer sine børn fuldt ud i seks måneder, bliver man mange steder mødt med bestyrtelse og mistænksomhed, hvis man fortsætter meget ud over den tid. Selv endte jeg med at afslutte amning med mit yngste barn et helt år tidligere end mit ældste. Han havde nogle helbredsproblemer, men når der blev spurgt til kost og amning blandt lægefagligt personale, kom hele fokus til at ligge på, at han fortsat blev ammet ved siden af kosttilvænningen. Jeg følte derfor et pres til at stoppe, for at få taget hans helt konkrete sundhedstilstand alvorligt. Jeg kan i dag, væk fra det konkrete følelsesmæssige pres, stadig blive ked af, at jeg svigtede min egen overbevisning.

Mødre har behov for råd og støtte og vi vil frabede os dogmer fra sundheds-personale eller indbyrdes fordømmelse. Jeg er selv inkarneret ammer med respekt for andre kvinders valg. Både hvad angår behov/mulighed for at være hjemmegående eller lyst/mulighed for at amme.

Ane Kirkensgaards Politiske fatamorgana

Af Jeanett Marschall, sygeplejerske

Som sygeplejerske og som mor måtte jeg reagere på det synspunkt som Ane Kirkensgaard kom med i fagbladet Sygeplejersken nr 18/2006. Jeg synes hun har fat i et politisk fatamorgana, der fuldstændig overskygger det centrale. Som fagperson er det vigtigt for mig, at der fokuseres på det unikke menneske, hvilket fordrer individuel omsorg. Dvs. at der, til trods for asymmetrisk kompetence på det faglige niveau, bliver lyttet til patienten (i dette tilfælde mødre) i vejledningssituationen. Ellers er der i mine øjne tale om magt, hvor fagpersonen med sin bedre-viden fortæller patienten (moren), hvad der (i teorien) er bedst. Som mor kan jeg konkludere, at jeg på sygehuset mødte standhaftige sygeplejersker, der ihærdigt forsøgte at hjælpe mig i gang med amningen. Det lykkedes bare ikke, og set i bakspejlet kunne min lille baby være sparet for en masse frustrationer, hvis vi havde fået et alternativt allerede fra starten. Heldigvis har jeg mødt nogle fagligt dygtige sundhedsplejersker, som fik guidet mig i den rigtige retning af, hvad det individuelle behov var i vores situation.

Heraf udspringer min kommentar til Ane Kirkensgaard. Kommentaren blev bragt i fagbladet Sygeplejersken nr 19/2006:

Jeg ved ikke om det er personlige eller faglige erfaringer, der danner baggrund for Ane Kirkensgaards forargede respons på amme- og flaskepolitikken. Flossede brystvorter og smerter er velkendte vanskeligheder, når amningen skal i gang. Det er der ikke noget forskruet eller overdimensioneret i. De fleste gange vender det til det gode, og amningen er veletableret, men andre gange bliver smerten værre og uudholdelig. Der kan desuden være mange andre faktorer der spiller ind, når det gælder at amningen ikke fungerer. Ingen nævnt, ingen glemt. Men at sætte amningen op på en piedestal som det allerbedste, synes jeg er en sandhed med modifikationer. Både kvinder og børn er forskellige, og skal der tales om det bedste så må det vel være det individuelle. Jeg har både været "amme-mor" og "flaske-mor", og jeg vil ikke stikkes i skoene at have følt mindreværd over nogen af delene, eller at mit valg bunder i mangel på tid til nærvær. Jeg kan konstatere at jeg har to forskellige børn med hver sin start på livet. På baggrund af det traf jeg mine valg, som var bedst på hver sin måde. Og faktum hjemme hos os er, at amme-barnet har atopisk eksem og flaske-barnet ikke.

Efter min mening argumenterer Hanne Bille udmærket for, at der skal fokuseres på individuel omsorg og selvbestemmelsesret. Hun nævner ikke noget om barselsorlov, arbejdsmarkedet eller politisk tilhørsforhold. Jeg mener nok der overfortolkes når der tales om propagandistisk retorik! I mine øjne er det sundt at der er kommet mere positiv fokus på flaskebørn og modermælkerstatning. Det gælder om at sikre en ordentlig information om både amning og flaske, så folk har den nødvendige viden til at vælge det bedste for mor, barn og familie.

Frels nybagte mødre for Ane Kirkensgaard

Af Hanne Bille, flaskebarn.dk

Ja jeg krydser fingre for, at ingen nybagt mor kommer i kløerne på den selvgode sygeplejerske Ane Kirkensgaard (AK) når hun engang er færdiguddannet. For hun mener nok at kende en "rigtig" mor, når hun ser hende og skal nok sætte os andre på plads, når vi er allermest sårbare og har behov for professionel støtte og omsorg.

AK er nemlig ikke i tvivl om, at kvinder der ikke kan, vil eller magter at amme nok foretrækker arbejdsmarkedet frem for nærvær med deres børn. AKs fordomsfulde syn på mange af hendes kommende patienter er vi nok bedst tjent med at forbigå i tavshed.

Hun er intet mindre end en skændsel for de sundhedsprofessionelles ry og uniformens neutralitet, der netop burde sikre, at alle kan føle sig sikre på at få en ordentlig og fordomsfri støtte og omsorg som indlagt. Men det er Ane med til at så tvivl om.

Derfor er det bare så dejligt at læse Sygeplejerske Jeanette M. indlæg. Så er der nemlig håb for at Ane tilhører en minoritet blandt sundhedspersonalet og at hendes kolleger nok skal give hende frit spil til at tryne nybagte mødre der er afhængige af hendes hjælp.

A. K. reproducerer en politisk dagsorden der skal skabe angst

Af Joan Bentzen

Forhåbentligt har barselssygeplejerskerne en mere nuanceret opfattelse af flaskemødre eller af mødre der oplever ammeproblemer end Ane Kirkegaard. Jeg ville ønske, at hun ville gøre brug af de akademiske kompetencer i sygeplejeskeuddannelse ved at søge videnskabelig litteratur via de store medicinske databaser som f.eks. PubMed (mange universitetsbiblioteker udbyder kurser i dette).

Her vil hun finde ud af, at amnings beskyttende effekt overfor allergi er højst omdiskuteret (nogle undersøgelser viser, at amning beskytter og andre viser at amning øger risikoen) og internationale forskere er uenige om amnings betydning for udvikling af allergi. Flaskebørn er heller ikke i større risiko for at ende som overvægtige eller fede. Under alle omstændigheder er amnings beskyttende virkning mod overvægt meget begrænset, og nyere undersøgelser peger på, at moderens rygning under graviditeten kan være forklarende. Rygende mødre ammer nemlig deres børn mindre og i kortere tid end ikke-rygende, og hvis moderens rygning er den egentlige årsag til børnenes overvægt (måske pga nikotins indvirkning på appetitreguleringscentret i fostertilstanden, måske pga underernæring i livmoderen) kommer amning til at fremstå som den centrale parameter, selvom den kun er en såkaldt "confounder".

Det er beklageligt, at Ane Kirkegaard ikke søger denne viden inden hun reproducerer en politisk dagsorden der skal holde nybagte mødre i angstens jerngreb for ikke at være gode nok mødre hvis amningen går i fisk. Endnu mere beklageligt, at uvidenheden strækker sig helt ind i Sundhedsstyrelsen, sådan at den danske ammepolitik hviler på et forældet og forkert sundhedsfagligt grundlag. Der er mange gode grunde til at amme – de er bare ikke sundhedsfaglige alle sammen!